

З уваги на поважні кошти видання Альманаха на велике підвищення поштових оплат, як теж, без заощадити зайвого труду та видатку тим, які сі Альманах повертали, інформуємо, що Альманах УНС на 1983 рік буде друкований в обмеженій кількості. Цей Альманах будемо вислати переддипломатикам, які вже згодилися нам бажання його приймати, та всім, що у найвищому часі його хочуть, висилаючи до Адміністрації „Свободи” у точну адресу.

Ціна Альманаха залишається в сумі — 8 доларів.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. Non-members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Всі листи, підписані авторами, не можуть відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає своїх членів у потребі виправити помилки в надісланих матеріалах. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Доповнення надіслані до редакції з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошення Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Box 346 Jersey City N.J. 07303

Новий іміграційний закон

Якщо Палата Репрезентантів ухвалить новий іміграційний закон схвалений уже Сенатом, то 97-й Конгрес увійде в історію ЗСА. Однак час нагальний, бо в Палаті, до часу відходу Конгресу на вакації, залишилося тільки 20 законодавчих днів. Досі Конгрес був зайнятий довгими дебатами про бюджет, зменшення витрат і підвищення податків тощо, і тому Палата не могла діяти до справи іміграційного законопроекту. Історичність того нового іміграційного закону полягає передусім в його принципі, цей же закон рекомендує "відкрити двері" для іміграції, як теж і закрити задні двері" нелегальній іміграції.

Америка потребує нового допливу іміграції, як і з гуманних, так і з економічних причин: існує бо потреба для поєднання родин, як теж потрібно нових імігрантів із новими талантами і новим знанням, щоб в американський народ вплив новий, освітлюючий дух та енергію. Але нестримний наплив імігрантів, задніми дверима викликує і поширює переполох серед американського народу, і тому тут і там відзначаються хвилі про конче необхідність припинення іміграції взагалі. Тим самим Сенат заслуговує на похвалу і підтримку за ухвалу цього нового законопроекту, який повні забезпечує доплив легальної іміграції та рекомендує ряд санкцій проти нелегальних імігрантів. Одним із методів, що її застосовують проти нелегальної іміграції, це вилічнення економічних ризиків — заробітних платень в Америці — для мешканців бідніших країн.

Тому цей закон, званий "законом Симпсона-Маззопі", рекомендує певні санкції на працевлаштування нелегальних імігрантів на роботу. Ця лавзула — як цього можна сподіватися, — не є реальною, і тому еспансько-американські організації, тобто мексиканські і пуерториканські групи, висловлюють сумніви і побоювання. Члени цих організацій чи груп твердять, що багато американських підприємств відмовляється приймати "іспансько-пуерториканців" без огляду, чи вони — легальні чи нелегальні імігранти. Тим самим, урядові агенції мають перевіряти випадки расової дискримінації.

Інша мета, яка може прочитати атмосферу нелегальної іміграції, — це внести поправку до статті для тих нелегальних імігрантів, які перебувають в Америці довше роки. В новому законопроекті певні рекомендації в цій справі, однак спеціалісти в іміграційних справах твердять, що ці рекомендації є дуже "кострубаті" і скампліковані, так, що треба великої федеральної машинерії, щоб їх перепровести в життя. Але це справа другорядної ваги, яку завжди можна направити чи упростити.

Справа голосування у Палаті Репрезентантів є в руках конгресмена П. Родіна, демократа з Нью-Джерсі, голови Юридичної комісії, відомого прихильника нового іміграційного закону.

В засіданні минулих років, Сенат ЗСА виступав проти будь-якої лібералізації іміграційних законів. Цього року Сенат виявив повне розуміння для потреби нового іміграційного закону.

Слід сподіватися, що Палата Репрезентантів діятиме скоро, ефективно і з таким самим розумінням, як і Сенат.

Іван Р. Костюк

ПАМ'ЯТІ ІНЖ. ДМИТРА КУЗИКА

У зв'язку зі смертю й похороном бл. п. інж. Дмитра Кузика, який відійшов несподівано у Вічність в суботу, 13-го березня с. р. у Трентоні, Н. Дж., і якого поховано на місцевому цвинтарі Пречистої Діви Марії в суботу, 10-го березня 1982-го року, в деяких українських виданнях з'явилися зловісні нотатки, мовляв: "Спокоїлий та життя був сильною контрверсійною особою". Тому що померлі не говорять і не можуть вже самі себе боронити, цей почесний обов'язок і християнська повинність спадає на тих, хто залишився при житті. Короткий життєпис бл. п. інж. Кузика повинен очистити осередження його пам'яті від відповідальних наклепів людей, які, навіть в очі очі, не вміють викреслити в своїх зазорлих серцях хоч би крихітку любові до ближнього.

Блаженної пам'яті Д. Кузик народився 20-го грудня 1906 року в селі Гуцульщини — містечку Печеніжині, сьогодні Івано-Франківської області, в Україні. Батько його і мати Марія з дому Самокиши, крім Дмитра мали ще три дочки і трьох синів, яким дали основну освіту патрістичне виховання.

Після закінчення народної школи в родинному містечку української державної гімназії в Коломиї, у 1925 році бл. Д. Кузик розпочав студії на суходутно-водному факультеті Львівської Політехніки. Після закінчення їх з дипломом інженера-будівельника у 1931 році поринав у глибоку конструктивні дії життя, що на його 76-літньому віці не тільки професійно працював для значного збереження себе й своєї родини, але також на службі Богові, Україні й народові, з якого він вийшов.

Походження партотратії — це як би вступ до "технології влади". Советська партотратія і советський спосіб влади робить комуністичну владу зовсім новою формою поневолення. Це воля одної партії і вона стає абсолютним законом держави. Вже Ленін вважав, що уряд і держава існують через партію, іменем партії і для партії.

Тому московська комуністична партія властиво являє нове і ця "новизна" виявляється в унікальності її історичної місії. Вона замінює державу і державний апарат. Вона водночас-державою і державним апаратом.

З одного боку партія масова з мільйонним членством і в той же час існує в середині еліти партії, актив, себто партія у партії. Ідеалом і завданням комуністичної партії є керування. На тій підставі всемогутній ЦК являється виявленням диктатури пролетаріату. Так думає Ленін і так думають після нього. ЦК — не обмежений жадними законами — спирається на силу і терор. Партійні інстанції ігнорують робітництво, бо воно не має можливості виявити себе у професійних союзах.

Починаючи з XV з'їзду партії, усі з'їзди обернулися у добре організовані всесоюзні наради перевірених апаратчиків, плюс "політичні статистики" — делегати, які ніби репрезентують "маси".

Головною ознакою советського комунізму треба вважати відсутність позитивного елемента. Тому

Михайло Кучер

КОМПОНЕНТИ БОЛЬШЕВИЗМУ

Муссоліні вже восени 1939 року заявив, що большевизм у Росії зник, а на його місці став слов'янський тип фашизму.

Большевики жили і розвивалися як паразити на чужих ідеях, висмоктували їх, позбавляли властивої змісту і тим самим засуджували на знищення. Особливо характерні для цього використання большевиками Тимчасового уряду у відношенні до селянства. 1917 року большевики не мали жадного впливу на селянство. Вони просто перекопили аграрну програму есерів (соціалістів-революціонерів).

Інший компонент большевизму є панічний страх перед вільним словом та висловлення ідеї, яка не відповідає їхній ідеології. Ленін про свободу друкування слова сказав: "ми не збираємося кінчати самогубством і тому свободу преси не дамо". Вже у 20-их 30-их роках большевики старого типу самоликвідувалися, бо не зрозуміли "об'єктивних законів історичного розвитку суспільства нового типу". Сталін виступив у ролі ката, який виконав "історичний прилюд".

Жовтнева революція фактично не була соціалістичною і Ленін не думав про будову соціалізму. Просто большевики за кожну ціну хотіли влади. Тому сам жовтень виявився вели-

ким обманом. Тому з 24-ох членів ЦК, які політично керували жовтневою революцією, своєю смертю померли семеро, ворогами вбито двоє, Сталін вбив 14. Із 60-ти членів Военно-революційного комітету петроградської Ради і його комісарів, що керували жовтневою революцією, своєю смертю померло п'ятеро, вбито ворогами одного, Сталін вбив 54-ох.

Берестейський мир, як сепаратний, для Леніна був другорядною справою. Йому фактично не йшлося про те, "бути чи не бути Росії", а "бути чи не бути" комуністичній владі над Росією.

Генерал Людендорф з того приводу писав: "всюди, куди вступила наша армія, населення раділо звільненню від большевизму. Керівники "білого руху" не могли конкурувати з большевиками, мораль для яких була поставлена на службу одній меті — безконтрольній владі. Зрештою білий рух у відношенні до селянства наробив смертних гріхів.

Сталін робив враження спокійного і зрівноваженого, а Троцький неспокійний, агресивний, "вічний революціонер". У порівнянні із Сталіном майстри жовтневої революції були звичайні дилетанти. Їхня конспірація була жалюгідна, а гасла не мали атрактивності. Опозиція знала, що Сталін збудний на підлоту, але не при-

пускала, що він може винести цілу ленінську гвардію на чолі з самим Леніним.

Робітники дуже кутко розчарувалися наслідками жовтневої революції. Тому Троцький мав намір зробити другу революцію і це найбільш лівим варіантом, але не знайшов контакту з робітниками. Інакше кажучи, практично йшлося про заміну диктатури Сталіна диктатурою Троцького.

Ленін був майстер використання "низів большевицької маси" проти "партійного офіцера". Демократичний централізм — на думку Леніна — означав централізацію керівництва і децентралізацію відповідальності.

Ленін був фанатик влади. Але ще — чи вже — 1920 року зустрівся з опозицією на тій основі, що його політика вела до усунення робітників від управління продукцією.

Роль Леніна в дійсності страшно — він грубокопав диктатуру та архітект монопартійної диктатури. З Леніним помер десятиліття, але політичний большевизм. Сталін почав добу нового злочинного большевизму. Сталін так спокійно досягнув своєї політичної мети, бо у нього не було психологічного комплексу, який називаємо роздвоєнням душі.

Сталін мав революційне минуле, поминаючи його службу у III відділі — агентурну в політичній поліції (Продовження на стор. 3)

Іван Головінський

РУСИНИ, РУСІНІ І УКРАЇНЦІ

...що ми? Чиї сини? Яких батьків? Ким? За що закуті?...

Т. Г. Шевченко

Крок у напрямі співпраці чи порозуміння у нашій громаді треба вітати і вважати це за наскрізь позитивне явище.

Можна мати, однак, деякі принципові застереження відносно основних тверджень проф. Павла Магочого, який вважає себе речником зорганізованої, русинської громади в ЗСА. Д-р Магочий рішав, а прирі, що є окрема група русинів і на всі лади старався довести, що вони не є українцями. Суть його аргументів не так в історичних фактах, етнополітичних чи мовних доказах, бо він їх не може знайти, а радше в його суб'єктивній інтерпретації існуючого стану. Вилічивши, що існує окрема етнічна група русинів, проф. Магочий вживає зручної семантики, послуговуючись діалектичною логікою для підтримки своїх аргументів. Логіка проф. Магочого приблизно така: "Є люди, що називають себе русинами, значить вони є русинами, а коли є русини і є українці, значить русини є окрема етнічна група від українців". До такого заключення приходить проф. Магочий, хоч сам признає, що русини і українці мають

спільну мову, спільну історію та спільну культуру. "Америка", 28-го червня 1982 року. Що нас різнить, це хіба тільки мова, до речі, не історично правна, та намагання проф. Магочого переконати читачів про окрему "русинську" етнічну групу. У своїх намаганнях підсилюючи сепаратистичні стремління русинів в ЗСА, проф. Магочий хоче "перевиховати" українців. На це звернув увагу кореспондент "Америки" (15-го червня 1982 року) таким словом: "Професор Павло Магочий висловив уже давніше опубліковані думки, що треба виховувати, а радше перевиховувати обидві групи, при чому одна не повинна накручувати одних поглядів другий". Постає питання в якому напрямі мають бути перевиховані українці? Чи вихідною точкою має бути прийняття нами аргументів проф. Магочого, що русини і українці — це дві окремі національно-етнічні групи?

Звернім увагу, що на що тему говорить Джон Джамба, який вважає себе представником тут вже родючої молоді, батьки якої прибули до ЗСА із Закарпаття ("Свобода", 17-го червня

1982 року) Він дослівно сказав: "Молодь ця свідомо свого походження. Вони свідомі того, що вони русини, а не росіяни, не українці, чи словаки". Ось в якому напрямі думає Джамба перевиховувати нашу молодь.

Щоб докладніше зрозуміти думки самого проф. Магочого — прочитаємо його англійську статтю в "Америки" з 28-го червня 1982 року. Для більш об'єктивного передання думок проф. Магочого цитую деякі його думки в англійській мові, так як вони появились в оригіналі. Ось що він пише: "The Carpatho-Rusyns have never had their own state... Це твердження просто не відповідає історично правдою і проф. Магочий, як історик, повинен це знати. На просторі замешкалі, як їх називає Магочий, русинами була проголошена українська держава на весні 1939 року. Багато співучасників і творців цих подій живе в ЗСА. Багато з них проф. Магочий знає особисто. Всі вони називають себе українцями і деякі з них — це активні, провідні члени зорганізованого українського життя в ЗСА чи Канаді.

Далі проф. Магочий пише: "the term Rusyn (or Rusin) derives from the word Rus". Пошто така плутанина на погляд і для кого писав це проф. Магочий. Можливо, що йому не відомо, що

(Продовження на стор. 4)

Михайло Івасівка

Свідки большевицького звірства у Львові

Від довгого часу кремльські вислужники у "Вістях з України" нападують на українських діячів у вільному світі, обвинувачуючи багатьох у злочинах над безборонним населенням Львова. Свою вину вони хочуть скинути на "Нахтігаль" і "Роланд" — тобто українців, які були в німецьких з'єднаннях і разом з німцями в 1941 році зайняли Львів.

Будучи мешканцем Львова, автор цих рядків був наочним свідком большевицького звірства, що їх вони заподіяли нашим людям.

Уже 22-го червня 1941 року панічно почали відкати зі Львова НКВД і військові з'єднання. І відділи було чути гук від вибухів бомб.

У вікторію, 24-го червня 1941 року, коло 2-ої години по полудні почалася вулиця на стрілянина, ба навіть хтось почав стріляти з дахів кам'яниць. Як описав стверджено, це большевики зчинили такий переполох, щоб населення не слідувало за втечею червоноармійців і НКВД, яке вночі з 24-го на 25-го червня 1941 року жорстоко розправлялося з українськими в'язнями. На розпорядження начальника НКВД, жиди, Барвінського, — НКВД виконали на в'язнях мажоритну роботу.

У неділю, вночі 29-го червня 1941 року на вулицях Львова втихло. Коло години 4-ої вранці прийшов до мене Петро Парашак, якому пощастило втекти з тюрми при Казимирівській вулиці. Камери, в якій він сидів, НКВД не встигли зліквідувати. Від нього я довідався, про злочини Москви, заподіяний у всіх тюрмах Львова. Він просив мене, щоб я пішов з ним оглянути звірства НКВД.

По дорозі ми зустріли режисера Володимира Блавацького й разом пішли до тюрми на Лонцького. На подвір'ю тюрми, під парканом, ми побачили п'ять замордованих осіб що їх вбило НКВД перед своїм вступом зі Львова. Через заграду вбили ми побачили аж під стелю помордованих людей. Коли ми ввійшли до середини будинку, між трупами ми пізнали замордованого Юрія Шухевича, брата генерала Тараса Чупринки-Шухевича, а на першому поверсі мажоритно помордованих в'язнів, знасилувавши гімназисток польських шкіл, дівчат у віці між 14 і 15 років. Ми мусіли зали-

шити тюрму, бо сопух з тіл, що почали розкладатися, сильно бив у ніздрі. Ми вийшли з тюрми коло 5-ої години вранці. Ідучи в сторону площі св. Юра, ми запримітили німецьке військо. В. Блавацький, приспівши не сказавши, приспівши крок, прямо почав бігти, а ми — за ним. Прийшовши ближче, ми стрінулися з українськими вояками, які під командою Романа Шухевича в рядах "Нахтігаль" поспішали на схід.

Дня 30-го червня 1941 року, в 7-й годині ранку німецькі з'єднання вмаршували до Львова. Коло 11-ої години я переходив вулицю Льва Сапиги й побачив, що будинок, у якому донедавна урядувало НКВД, перебрало гестапо.

При вулиці Сикстуській, недалеко костела Марії Магдалини, стояли наші селяни зі своїми возами й трунами, щоб забрати їх похоронити своїх рідних, яких їм вдалося розпізнати серед великої маси помордованих. Це були жертви московських адміністраторів цих в'язниць.

У дияспорі є ще багато живих свідків львівської трагедії. Нашим завданням є заперечити московським наклепам, що, мовляв, "Нахтігаль" і "Роланд" нищили у Львові поляків і жидів союзників червоної Москви — німці, які, на підставі договору Ріббентроп-Молотов, разом напали на Польщу.

"Нахтігаль", це не всієї статі ногою на землі міста Львова, як сопух трунів — жертв, що їх кілька днів перед своєю втечею замордувало НКВД — розносили по цілому місті Львові. І так само, по-варварськи, ті ж самі експерти мордів розправлялись з польськими офіцерами в Катині. Там не було ані "Нахтігаль" ані "Роланд" — тільки діала злочинна рука Кремля.

Уже пора, щоб зібрати свідчення очевидців злочинів Москви, її систематичного винищення українського народу, почавши від голокостою — голоду в Україні 1932-33 роках, а кічаючи постійними мордами українських в'язнів, які тривають до нинішнього дня, і поставити Москву перед міжнародний суд, як це по Другій світовій війні зробили в Нюрнбергу з тотожими ж злочинцями XX сторіччя — німцями.

ДО АТЛАНТИ, ДЖОРДЖІЯ, ДЕ МІСТИТЬСЯ крайній Центр для контролю хвороб, надішлите тривожні повідомлення з чотирьох стейтів — Нью Йорк, Джорджія, Флорида і Вісконсин, — де появились комарі, укуси яких викликає енцефаліт. Таких запалень мозку зголошено вже 16 випадків, з того п'ять фатальних. Крім захворювання людей, з семи стейтів повідомлено, що там захворіли на запалення мозку домашні тварини.

КОЛИШНІ КОНТРОЛЕРИ ПОВІТРЯНОГО РУХУ, які втратили федеральну працю понад один рік тому через вихід на нелегальний страйк, тепер можуть подавати заяви на працю до Поштової служби, — оголосив генеральний президент Американської юнії поштових робітників Мо Биллер. Лише дві федеральні агенції мають вільні місця для есенуального zatrudнення бажаних — це Поштова служба і Департамент оборони.

років бурхливого життя-буття на цьому суспільному світі. По короткому постою в Скентоні, Па. у 1949 році він перекочував до Трентону, столиці стейту Нью-Джерсі й тут, після короткої акліматизації до нових обставин життя й праці, у скорому часі став "на власні ноги", в чому його основна професійна освіта, набута в Краю практика, організаційний хист та надусе його подвиги завдяки й охоті до творчої праці, були йому допоміжними атрибутами.

Спершу будівельне підприємство, в якому він zatrudнював чимало новоприбулих українських інтелігентів й фізичних робітників, згодом закупівля, перепродаж, посередництво й підмас мешкальничих будинків й нотаріальне бюро, стали основною фізичною існування для нього й його родини, а його наскрізь соціальна вдача, суспільне вироблення та постійний гін до шораз нових починів і конструктивних дій у релігійно-церковному, громадсько-політичному напрямках, давало йому вдоволення й винагороду за незмарноване життя на службі Богові, батьківщині й для ближніх.

За час спільного проживання з бл. п. Д. Кузиком у Трентоні в його "картотеці" ми записали: Співучість в осуванні новопосталої українсько-католицької парафії св. Йосафата в грудні 1949 року, збудування для цієї парафії церковної залі у 1953 році, повсякчасне відвідування церковно-громадських відзначень й імпрез, участь у щонедільних Богослужбнях і церковних відвідавах, фавові поради й матеріальна допомога в побудові нової парафійної церкви в 1965 році, перебуванні парафійного дому у 1970 році та збудуванні нової церковної залі у 1975 році. Довголітнє членство в церковному комітеті, в місцевих відділах СУК "Провидіння", Українському Народному Союзу, Українському Братському Союзі, "Самопоміч", Спортвому Т-ві, Стрелі, Українському Громадському Клубі, Т-ві Сприяння УНР, Українському Патріархальному Товариству, співучість в осуванні Українського Народного Дому, фавові поради й матеріальна допомога в розгортанні діяльності цієї установи, членство у керівних органах УНД-ОУ, відділу УКА (до часу як постані там по сьогоднішній день існуючі неопалки) та щедри пожертви на всі церковно-релігійні, громадські, культурно-освітні й політичні цілі, завершує реєстр у цій картотеці.

(Продовження буде)

УСІ НАШІ ДІТИ — ДО ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

(Слово до батьків з нагоди нового шкільного 1982—83 року)

З наближенням нового шкільного року стає знову актуальним питання: що зробити батькам, які своїми дітьми, котрі народилися вже тут, далеко від батьківщини наших предків, що під московським ярмом переживає нелюдські страждання у боротьбі за свою волю?

Діти всіх наших батьків у передшкільному віці починають опановувати найбільший дар — свою рідну мову.

У наших еміграційній дійсності, де оточення і ровесники наших дітей говорять чужою мовою, треба добре подумати про те, як допомогти батькам у тому, щоб їхні діти не виростили з почуттям меншовартості до української мови. Батькам треба конче подбати про те, щоб їх діти зрозуміли, що їхньою мовою є мова українська, а та друга, тутешня, — мовою другою родною.

Правдою є твердження, що діти, народжені тут, у новому світі, люблять те місце, де вони народилися і зросли. Тому нам треба так поступати, щоб діти відчували, що їх власне родинне середовище є чимось окремим і відрубним від зовнішнього оточення.

Цю важливу проблему помагає розв'язати Школа Українознавства товариства „Рідна Школа“. Її сповнилося цього року тридцять два роки безперервної праці й боротьби за душу української молоді, народженої вже тут, у новому світі. Значна кількість дітей закінчила рідну школу, одержала тутешню високу освіту й бере активну участь у праці українських організацій.

Велику моральну підтримку дає нашій діаспорі український рух спротиву під московсько-більшовицькою окупацією. Він глибоко запустив свої коріння, захопивши своїм впливом молоді генерації. Відбувається нерівний бій проти нищення культурних скарбів і суцільної русифікації українського шкільництва.

До цих подій в Україні українська громадськість на поселеннях ставиться з якнайбільшою увагою. В першу чергу, треба подбати про те, щоб всі діти українського роду стали учнями українського шкільництва. Воно має класу дитячого передшкільної і класу від 1-ої до 11-ої. Навчання закінчується матуральним іспитом. Для дітей, які не розуміють української мови, існує класу дітей англійських батьків. Отож нема ніяких перешкод у тому, щоб усі батьки записали своїх дітей до рідної школи.

Високошановані Батьки! Гостинні двері до рідної і всім нам дорогої школи українознавства широко відкриті тим, що своїм походом пов'язані багатовіковою культурою України. Широко запрошуємо вас до спільної праці і боротьби за українську духовність наших дітей.

Ми віримо, що вся українська патріотична громадськість, з глибоким почуттям відповідальності за майбутню долю молодого покоління, активно допоможе приєднати всіх дітей до рідного шкільництва й дасть йому моральну й матеріальну підтримку.

Товариство „Рідна Школа“ і Батьківський Комітет Школи Українознавства в Дітроїті

Церква св. Володимира в Лос Анджелесі увійшла в склад юрисдикції УПЦ в ЗСА

Радісною подією у житті громади української православної церкви св. Володимира в Лос Анджелесі були відвідини о. протопресвітера Степана Біляка, голови Консисторії УПЦеркви в ЗСА, який на запрошення тієї громади прибув туди 17-го липня 1982 року.

Достойного і дорогого гостя вітали на лосанджеліському летовищі о. Григорій Подгурський, настоятель парафії св. Володимира, о. прот. Степан Галик-Голушак, голова громади Володимирської церкви, І. Паркер та голова громади Андріївської церкви Микола Чумак.

Протопресвітер Степан Біляк гостював у панстві Паркер, а наступного дня, в неділю, 18-го липня, було відслужено урочисту Службу Божу, в якій гості в особливості о. Григорій Подгурський, о. прот. Степан Галик-Голушак, о. прот. Григорій Подгурський, о. прот. Григорій Волковський з Фініксу, Арізона. Отець протопресвітер С. Біляк урочисто проголосив проповідь, яку парафіяни, мабуть, довго не забудуть. Отець протопресвітер С. Біляк, сам талановитий проповідник, приміюючи слова Св. Євангелії, висловив важливі думки, що глибоко запали в серця вірних.

Це була прекрасна проповідь, яка, на думку автора цього допису, повинна бути надрукована і поширена поміж вірними нашої Церкви. Молитва за Україну, що її проказав о. Степан Біляк, була також важливим моментом під час Літургії. Настоятель церкви о. Григорій Подгурський щиро і сердечно підняв о. протопресвітера С. Біляка за його участь в Богослуженні і за все, чим він причинився до поліпшення парафіяльного життя.

Після Служби Божої відбувся святковий обід в просторій залі Свято-Володимирської церкви. Не тільки що більшість членів парафії зібралися на цей святочний пир, але прибули також гості з багатьох і далеких сторін, за що наша громада їм вдячна. Між іншими, прибули інж. Роман Коваль з дружиною, з Голіндейл, Флоріда, панство Гейлдер, з Ст. Дієго, Каліфорнія, Микола Тислевич з Фініксу, Арізона, та інші.

Безперечно найважливішою подією цього величавого збору вірних і священства був акт прилучення церкви св. Володимира до Української Православної Церкви в ЗСА під керівництвом Блаженнішого Митрополита Мстислава. Це сталося у висліді рішення Загальних піврічних зборів громади, які відбулися після святочного обіду. Це були особливо важливі збори, бо члени мали вирішити про дальшу долю парафії після тридцяти років її незалежного існування.

Збори пройшли справно і в згоді. Відкрив їх голова церковної громади Іван Паркер, представивши достойного гостя, о. протопресвітера Степана Біляка. Отець Біляк у блискучій промові з'ясував користі для громади з прилученням до УПЦ ЗСА, а також подав вичерпні відповіді на всі запитання у тому відношенні. У висліді Загальних зборів максимальна більшістю голосів (майже одноголосно) заявлено за прилученням. Уважаємо, що це був триумф української справи, поєднання українських сил для добра народу і для слави Божої.

Хоча громада бажала, щоб о. Степан Біляк гостював довше, на жаль, він мусів виїхати на відвідини інших громад. Заступник голови громади Василь Дах з дружиною Катериною і настоятель о. Григорій Подгурський з паніматкою Галиною встигли провезти дорогого гостя до Лос Анджелесу та показати йому важливі місця в місті та околиці.

З Лос Анджелесу о. протопресвітер С. Біляк виїхав до Сан Франсиско, де він гостював у панстві Столець, а також у в. інж. Віталія Візіра, а в неділю 25-го липня, відслужив торжественну Службу Божу в церкві св. Архистратига Михаїла. Гостював він також і у панстві Слестен в Каліфорнії, Каліф. Євген Слестен є головою парафії св. Михаїла в Сан Франсиско. Слід згадати, що з нагоди побуту о. протопресвітера С. Біляка в Сан Франсиско, громада пожертвувала 1,700 дол. на Дім Української Культури, у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Парафіянин

Компоненти...

(Продовження зі стор. 2)

(жандармерії). Його арештували сім разів, п'ять разів вислали в Сибір, звідки він дуже легко втік, а Ленін на засланні жив просто розкішно. Тоді жартували — із царського заслання не втікає тільки лівий.

Сталін міг емігрувати, як емігрували „інтелігенти“ але того не зробив. Він знав, що чужина з вільною опозицією не для нього. Інтелігенти-опозиціонери були „рабами комунізму“, Сталін був „паном комунізму“. Він свідомо кокетує і змен-

шує свою роллю та називає себе „челядником революції“, або учнем. Він ніколи не хворів на „дитячу хворобу“ наївності в політиці.

Троцький був із всіх членів ЦК найбільшим послідовником Леніна і жовтневої революції. Але одночасно йому були властиві безпомічність в практиці і в тактиці, дилетантство у відношенні з владою і величезне незнання того як функціонує партійна машина. В революції Ленін був „мозок“, а Троцький „мотор“ чи „м'язи“. Як оратор Троцький був діяч світового масштабу, а Сталін провінціал. Сталін називав Троцького газетним вождем, людиною без концепції, людиною емоцій і крайностей.

Сталін побачив велику небезпеку для революції в тому, що союська держава знаходиться на утриманні селянства. Тому він обернув селянство в утриманець держави, державним наймитом.

ВІСТІ З АВСТРАЛІЇ

Ювілей Українського Танцювального Ансамблю

У 1982 році Український Танцювальний Ансамбль при Об'єднанні Українських Громад Нової Південної Валії з осідком в Сідней, Австралії, обходить ювілей свого 15-літнього існування, протягом якого він дав цілий ряд виступів, як для української спільноти, так і для чужинського глядача. Без перебільшення можна сказати, що Ансамбль є нашим амбасадором перед чужинцями, „політикою ногами“, і амбасадором показу української національної нощі.

Варто відзначити, що в Австралії прийнято відзначати різні свята, як, наприклад, Свято Весни, чи інші, з походами по вулицях, а потім на сценах місцевих ратуш, в яких брали участь національні групи, з піснями, танцями й музикою свого народу та зборами на національній нощі.

Такі величчя святкування відбувалися і в Сідней, найбільшій місті Австралії, в яких брали участь й українці з співочим товариством „Боян“, танцювальним Українським народним балетом, а пізніше й Ансамблем бандуристів ім. Г. Хоткевича, завоюючи багаторазово першество, до чого, в першу чергу причинилися наші народні танці і народний стрій.

З часом викінчення і відкриття Сіднейської опери започатковано відзначати щорічно фестивалем фольклору національностей, влаштування яких перебрала на себе нафтова компанія „Шелл“, а участь у йому беруть мистецькі одиниці національностей, проживаючих в Австралії. Фестиваль фольклору національностей 1982 року відбувся 6-12-13-14 червня в концертній і рекордній залі Сіднейської опери, при участі мистецьких одиниць від 41-ої національної групи виступами танців, музики й співу своїх народів та національної нощі.

Від українців взяли участь Танцювальний гурток при осередку СУМУ, Школа гри на бандурі й Український танцювальний ансамбль, за яким від започаткування цього фестивалю закріпилася пальма першества із правом на заключну, коронну точку фіналу фестивалю.

Такий успіх наших національних танців треба завдячувати добрій організованості УТАнсамблю і його незмінному адміністраторові І. Жестовському, батькам учасників Ансамблю — за виховання дітей в українському дусі й прищеплення любові до українських танців та за їх фінансові витрати на взуття і народні строї, хореографові Ансамблю Наталії Тиравській за ту працю, яку вона вкладає у навчання цієї молоді наших народних танців і за вміння відшліфувати ці танці з чудовою прецизністю краси ритму й хореографічної грації, тісно пов'язаних з красою українських народних стрій.

Відзначення свого 15-літнього ювілею танцювальний ансамбль започаткував виступом в останній день Фестивалю, 14-го червня ц.р., на який були допущені кращі мистецькі одиниці 14-ти національностей, а Українському ансамблю була відведена фінальна точка

закінчення фестивалю. Виступи відбулися у найбільшій концертній залі Сіднейської опери, по берегах виповненої любителями й прихильниками виступаючих, які оплесками підтримували своїх виконавців.

З танців доброю оцінку дістали венгери за композицію, подібну до наших вечерниць, й чільний за релігійно-хореографічний танок Мадонна з Дитям на руках під охороною ангелів, а проти їх — дев'ять духів із своїми німфами. За пісні найвищу оцінку дістала австрійська родина в складі батька, матері і трьох дітей, яка відповідала в супроводі гри на струнних інструментах і дзвониках декілька пісень, поєднаних з гумористичними сценками. За кожною точкою чекаю з хвилюванням виступу української групи, доки, нарешті диктор проголосує виступ наших танцюристів, а зала зустрічає їх бурною оплесками, хоч у залі на сцені непроглядна темнота, бо сцена побудована так, що немає завіси, а зміна декорацій чи виступів регулюється виключенням світла, а крісла для глядачів охоплюють сцену з трьох боків, підносячись амфітеатром радами дотори. І ось освітлюють сцену, яка згоріла виглядає немов велетенський кошик з квітами — це усміхнені молоді обличчя і чудова українська ноща.

Виступ починається традиційним піднесенням дівчатками хліба-солі, танці — бравурним „Вийшли в поле косарі“, і безперервним ланцюгом з кращих точок нашого танцювального мистецтва продовжується до кінця виступу, під безупинні оплески залу, які під кінець переходять в овацію. Загасли світла для кінцевого акту, але публіка вперто вимагає повторення, чого урядники не могли дозволити, бо все розраховано до хвилини, але алувають світла і під звуки вальса вийшли на сцену учасники усього фестивалю заповняючи сцену і вільні місця коло сцени та переходили, та протанцювали вальс, а сотні кольорових паперових стрічок, кинутих глядачами й виконавцями сплели допили залу й сцену.

Це був дійсно фестиваль дружби народів Австралії від щирого серця, а мистецькі одиниці цих народів були амбасадорами країн свого походження, між якими була і наша танцювальна група як амбасадор понево-

леної України. Слава молодим виконавцям, їх організаторові і адміністраторові І. Жестовському, хореографові і мистецькому керівникові Н. Тиравській і її асистентці Г. Кравченко, і всім тим, хто морально й матеріально допомагає утримати ансамбль на такому високому мистецькому рівні.

Наступні свої виступи ювілейного відзначення, а разом і відзначення 40-ліття сценічної діяльності свого мистецького керівника і хореографа Н. Тиравської ансамбль має намір

провести у суботу, 2-го жовтня ц.р., — концерт у театрі Сіднейського університету. У суботу, 9-го жовтня — концерт у Мельбурні в Українському Народному Домі у Ессендоні, і концерт в Аделаїді у неділю 10-го жовтня, в УНДомі. Концерти відбудуться під патронатом Союзу Українських Організацій Австралії і практичною оцінкою мистецтва й Аделаїди.

І. Дібрівний

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятилами і Знайомими, що у суботу, 21-го серпня 1982 р., уночі покійна в Бозі, наша Дорога

ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

АГНЕТА БАРАНЮК

народжена в Бучеві, Україна.

ПОХОРОН — у вівторок, 24-го серпня 1982 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення Питени і Питени до церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Горем прибиті:

муж — ЮЛІАН
донь — ДАРІЯ з мужем ОСИПОМ
і синами ГРИГОРІЕМ і ГЕРІ
і дальша Родина в Україні

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятилі і Знайомих, що у четвер, 19 серпня 1982 р. відійшла у Вічність на 73-му р. життя, наша Найдорожча Дружина, Мама і Баба

бл. п.

АННА ЧИЖ з дому ДІРІВ

ПАНАХИДА у неділю, 22-го серпня 1982 р. о год. 8-й веч. в пох. заведенні Василя Рогута 86 Вест 14-та вул., Байон, Н. Дж.

ПОХОРОН у понеділок, 23-го серпня 1982 р. о год. 9-й рано з української католицької церкви Успіння ПДМ, 32 Схід 25 вул., Байон, Н. Дж., а відтак на український католицький цвинтар Св. Духа, в Гемтонбургу, Н. Й.

Тяжким горем прибиті:

муж — ДМИТРО
донь — ГЕЛЕНА РАДРИЄС з мужем
і 3-ма внуками
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

У ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ нашого Дорогого, Незабутнього СИНА, БРАТА, ВНУКА, ВУЙКА, ПЛЕМІННИКА І КУЗИНА

бл. п. юнака

СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО

будуть відслужені

ПАНАХИДИ

у вівторок, 31-го серпня 1982 року коло могили Покійного на Українському Православному Цвинтарі у С. Бавнд Бруку, Н. Дж., о 4-й годині дня; в Українській Православній Церкві св. Андрія Первозванного у Дітроїті, Миш., о 7-й год. вечора.

Всіх Знайомих просимо попомилитися у цей день за спокій Його душі.

У глибокому смутку —

РОДИНА

ОГОЛОШЕННЯ в Календарі УНСоюзу на 1983-й рік

який появиться в повному 20-тисячному тиражі „Свободи“

Цим Ви зможете познайомити весь український загаль з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

Одна сторінка \$90.00
Пів сторінки 50.00
Чверть сторінки 33.00
Одна восьма сторінки 20.00

Замовлення і належність проситься надіслати найдалше до 11 вересня 1982 р.

СВОБОДА

30 Montgomery St. • Jersey City, N. J. 07302

30-ий З'їзд УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА

ВІДБУДЕТЬСЯ

в днях 3, 4, 5 і 6-го ВЕРЕСНЯ 1982 року

на ОСЕЛІ ім. О. ОЛЬЖИЧА

Початок передз'їздових нарад в п'ятницю, 3-го вересня в 6-й год. вечора РЕЄСТРАЦІЯ в суботу, 4-го ВЕРЕСНЯ в 8-й год. рано

Головна Управа Українського Золотого Хреста

ОКРУГИ УНСоюзу стейту НЬО ДЖЕРЗІ: НЬОАРК, ДЖЕРЗІ СІТІ, ПАССЕЙК І ПЕРТ АМБОЙ

впаштовують

в неділю, 29-го серпня 1982 року в Українському Селі, Бавнд Брук, Н. Дж., початок год. 12-та полудня

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ПРОГРАМА ДНЯ:

КОНЦЕРТ ПРИСВЯЧЕНИЙ УНСОЮЗОВІ

під час якого будуть виконані: сучасні народні українські пісні, гуморески, ліричні поезії, скелі та інструментальна музика. Виконавцями будуть: співачка сопрано ЛІДА ГАВРИЛЮК, ЛІНА БЕЛЮЦЬ, ЛЕОНІД ВЕРБИЦЬКИЙ, ОЛЕКСІЙ ЖУРБА І БОРИС ВЕСЛЯР.

Керівник мистецької програми ЛІНА БЕЛЮЦЬ — буваша артистка театру в Чернівцях, Україна.

ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ при звуках оркестри „ЗВУКИ УКРАЇНИ“ В. Осередчука

ДО УЧАСТІ ЗАПРОШУЄТЬСЯ все Українське Громадянство та Членів Союзівців, усіх довоклицьких місцевостей стейтв Ньо Джерзі, Ньо Йорку й Пенсильвенії. Радо будемо вітати Членів інших Братських Українських Союзів.

Русини...

(Продовження зі стор. 2)

слово „русин“ — це збірний англізм, подібно до „нігер“ на означення чорних. Цей англізм уживали на західноукраїнських землях польські окупанти у таких висловах як „почивши русин“ або „русинське „бидло““. Правдою є, що проф. Магочий ніколи не пережив цього на своїй шкірі, але, як освічена людина, він повинен це знати. Плутанина понять Rusyn, Rusin, Rus може тільки далі баламутити англомонових читачів, які в англійському перекладі дуже часто утворюють ці поняття із Russia.

У дальшому в цій статті читаємо: „Rus is a name applied to old Eastern Slavs in the Middle Ages before they became differentiated as Russians, Belorussians and Ukrainians“. Не будучи істориком, не маю аналізувати теорії спільного походження українців і росіян, з котрою, як виходить, є згідний проф. Магочий. Можливо, що з ним над цією темою дискутуватимуть історики, серед яких є також українці із Закарпаття.

Відносимо мови, якою говорять „карпато-русини“, проф. Магочий признає, що це українська мова... „Carpatho-Rusyns are an Eastern Slavik people who speak several dialects, all classified with the Ukrainian language“. Проф. Магочий признає, що „карпато-русини“ говорять українською мовою і тут він виявляє об'єктивну інтерпретацію. Цікаво, що кілька років тому проф. Магочий намагався видавати карпато-руську граматику. Ті його наміри скритикував на сторінках „Сучасності“ наш відомий мовознавець проф. Богдан Струтинський.

Якщо карпато-русини, як пише сам професор Магочий, говорять українською мовою і мають із українцями спільну культуру і побут, тоді які це критерії, які, на думку проф. Магочого, творять із ним окрему етнічну групу? Частинно відповідь на це питання дає проф. Магочий у тій самій статті: „Since 1945 most Carpatho-Rusyns in the home land have gradually given up their separate identity and call themselves Ukrainians“. Знаючи, що мешканці Закарпаття досягнули національну свідомість, так як мешканці всіх земель України. Однак в цьому самому реченні проф. Магочий продовжує: „but Carpatho-Rusyn immigrants and their descendants in the United States maintain themselves as a distinct ethnic group...“.

Над цим твердженням проф. Магочого дійсно можна застановитися. Бо коли, як він сам говорить, що на рідних землях закарпатці називають себе українцями, то з якої рації етнічно і національно самі люди в ЗСА називають себе русинами? Чи не було б більш доцільним працювати в тому напрямі, щоб „карпато-русини“ в ЗСА і Канаді пішли слідом своїх батьків на рідні землі? Проф. Магочий говорить про потребу виховання і переосвіти. Чи не почувається Павло Магочий, як професор кафедри історії України, до обов'язку виховати і переосвітити Джана Джумбу і йому подібних, що українці не росіяни і не словаки, але що русини — це такі українці.

Українська спільнота в ЗСА і Канаді вже довгими роками бореться проти денационалізації і русифікації. Здається, що нам найменше

потрібні в теперішній час теорії Павла Магочого, який хоче створити окрему етнічну групу русинів. Така група відірвана від українського материка і української спільноти в ЗСА і Канаді, скоріше чи пізніше розпиться серед американського моря. Націоналістична ідентичність тісно пов'язана з назвою, а це добре розуміє проф. Магочий. Це повинні також зрозуміти ми, які називаємо себе українцями, і не допустити до того щоби колись історія завершила одні століття назад. Хто не почував себе українцем і не хоче ним бути, тому не допоможе чи ми будемо називати його „русином“ чи „карпато-русином“, „тутешнім“ чи „греко-католиком“.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА РОЗГЛЯДАЄ тепер пропозицію Майкла К. Дівера, заступника шефа персоналу Білого Дому, щоб усунути з травників перед фасадом Білого Дому телевізійних репортерів, які подають вістки з подій у Капітолі, з місця, з допомогою різних операторів, камерменів, освітлювачів тощо. Це перетворює вигляд мальовничих травників на неохайну площу, де без жодного порядку сновигають репортери і їхні помічники з різними приладами, не оглядаючи на красу і вистави парадного подвір'я Білого Дому. Цих репортерів мають замінити тепер перевести в недалеку смугу перед Білим Домом, де кущі та декоративні дерева дещо ховатимуть від зору туристів ревіних збирачів новин. Очевидно, що телевізійні мережі зустріли такі заходи дуже з резервом.

ПРИВАТНІ УЧЕБНІ ЗАКЛАДИ були досі поза сферою закону проти дискримінації жінок. Але ті приватні освітні установи, студенти яких користаються із федеральних стипендій, студентських позичок і дотацій від Уряду, не сміють дискримінувати на підставі статі. Таку ухвалу виніс Федеральний апеляційний суд. Це судове зарядження каже, що навіть такі школи, які не дістають безпосередньої допомоги від Уряду, не повинні дискримінувати на підставі статі. Цим особливо втішені жінки, бо це означає, що той чи інший університет чи коледж, який добровільно зрештує з фінансових дотацій Уряду, все таки цим не „врятується“ від приймання студенток, як це бувало раніше.

Степан Любомирський

ПРОМЕТЕЙ В ОГОНЬ РОМАН

Ціна: \$16.00 з пересилкою.
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 5% штатного податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Двотижневе свято...

(Закінчення зі стор. 1)

Учасники таборів в околиці Союзівки приїхали на Фестиваль

в'яного посуду Джозефові Данфортів від 1758 до 1788 року, твори якого виставляв Бостонський музей і Гарвардська галерея Ейльського університету. Цей будинок розібрано, перенесено і відбудовано в Іст Гемптоні. Віра устаткувала його старовинними меблями XVIII століття.

Віра енергійна і підприємлива жінка, думає що якраз тепер треба допомогти Інституту і що це найбільш відповідний час, коли саме УІА знаходиться у фінансових труднощах, включно з втратою звільнення від податків за нерухомості. Однак ситуація виглядає досить надійно, бо Інститут в останніх двох роках виявив оживлену діяльність, яка відповідає вимогам Комісії податків міста Нью Йорку, а посади Едварда Кач відступив від свого попереднього домагання оплатувати будинки етнічних груп. Всесвіт треба ще багато працювати, щоб „виплисти на чисту воду“.

Український Інститут Америки поширює свою освітню програму і він вже акредитований як наукова інституція у співпраці з УНІ-ГУ. Гантер коледж і мабуть незадовго з Колумбійським університетом. Інститут планує вже цієї осені заснувати наукову бібліотеку і влаштувати щільний ряд імпрез, які включатимуть відкриття виставки

Дві з чисельних скульптур

Юрія Солов'я, серії лекцій професорів Гарвардського університету, перший показ фільму Славка Новицького „За стерном долі“, лічачи мистецьких творів, вистави модерної поезії та концерти артистів новостворених груп УНС і УІА.

За докладнішими інформаціями, чи запрошеннями на вище згадану зустріч слід писати чи телефонувати: Ukrainian Institute of America, 2 East 79th St., New York, N.Y. 10021 тел. (212) 288-8660.

Бенефіс...

(Закінчення зі стор. 1)

Реставрований будинок Голдманів

ною класичною програмою Конференції була в суботу, 14-го серпня, Аня Дидик.

Як і попереднього дня, увечері, знову до пізньої ночі, до світанку пари танцюючих кружляли у старому вальсі, ритмічному танго та в модерних танцях, що їх вміє любити танцювати молодь. Грала цього вечора оркестра „Роза“ з Нью Йорку.

З лекцій, які дійсно втішали увагою учасників Фестивалу, були лекції архітектора Радослава Жука про українську церковну архітектуру, Лавра і Оксани Полон про техніку — бачити — древню і сучасну форму мистецтва; Олеся Кузнішника про музичну тему — розвиток українських оркестрів у Північній Америці 1950-82; і мисткиня Лариса Мартинюк говорила на тему фінансових справ мистця і артиста, можливості поширення і

продажу творів їхнього таланту. Кожна лекція викликала жвавий обмін думок, стимулюючи нові думки поміж зібраними. Вже і по лекціях на начебто приватних зустрічах учасники Молодечого Фестивалу знову і знову поверталися до тем, цих цікавих і корисних викладів, виразно цим виявляючи, що прослуханий ними матеріал був добре засвоєний.

І в підсумку ствердження одної з учасниць (таких відгуків було багато): „Ми ростемо, у цей спосіб зустрічаючись. Вчимося одні від других. Виступаючи тут, на цьому потрібному нам форумі — ділимося своїми вміннями, своїми проблемами, своїми планами й надіями“; наступного року ж Молодечий Фестиваль буде кращий, ще повніший і численніший“.

ТУРЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ КОРОТКО ПРИТРИМАЛА на летищі в Істамбулі 14-ох американських туристів, які у валізах перевозили книжки і пам'флети „вірменського націоналістичного змісту“. Після коротких допитів і ліквідації недозволеної в Туреччині літератури, усіх 14-ох американських громадян вірменського походження було звільнено і дозволено далі подорожувати.

ВІДОМІЙ І ВПЛИВОВИЙ ТИЖНЕВИК У АМЕРИЦІ „Ю.С.Нью енд Ворлд Ріпорт“ подав у суд робітничу партію ЗСА по відшкодування на суму 1,5 мільйона доларів за те, що представники партії удавали із себе репортерів цього журналу, що начебто були на відрядженні до Білого Дому у Вашингтоні. Одна з них — якась жінка, що назвала себе Сара Фріц, пов'язана з двома публікаціями Робітничої партії. Вона, телефонуючи до Першого Крайового банку в Бостоні і до інших установ, назвала себе працівницею „Ю.С.Нью енд Ворлд Ріпорт“, насправді ж вона працює у двох публікаціях — Інтернаціональній пресовій службі солідарності та в „Публікації виборця“.

Новий лікар у Клівленді

Д-р Ярослав Мисів

„Учіться, брати мої...“ Інколи деякі наші песимісти нарікають на нашу молодість, що вона, мовляв, зазнавши вигідності життя у цій країні, занедбується, ставиться легковажно до громадського та її особистого життя, не цікавиться наукою, стоїть осторонь цілей, до яких кожна молода людина повинна стремитися. З великою прискливістю треба ствердити, що цьому заперечують факти.

Майже в кожному числі „Свободи“ нотуються відомості про дуже високі досягнення нашої молоді в різних ділянках професійного, політично-громадського, мистецького й наукового життя. На доказ цього наводимо чергове досягнення молодого українського людини, Ярослава Мисива, який нещодавно закінчив свої студії ступенем доктором медицини.

Ярослав Мисів народився 16-го травня 1956 року в Янгтавіні, Огайо, від батьків Володимира й Анни Мисів, відомих активних громадських діячів в цьому місці.

Початкову й середню освіту закінчив він в Академії Урсулі в 1974 році з визначними успіхами та був відмінником в „Хто є Хто“ серед американських середньошкільників. В часі своїх середньошкільних студій був активний у Пласті та в українській громаді.

Д-р Ярослав після закінчення середньої школи студіював передмедичні науки в Кейс Вестерн Різерв університеті в Клівленді, куди незабаром перенесли його батьки. Передмедичні студії закінчив ступенем бакалавра з біології у 1978 році з високою похвалою — magna cum laude. Під час студій працював у ділянці дослідів радіації в біології. Я. Мисів став також членом відомої організації Фай Бете Каппа.

Після закінчення навчання в Огайо стейтовому університеті в Колумбусі, Огайо, 11-го червня 1981 р. одержав нагороду „Високих досягнень“ у департаменті фізичної медицини.

Д-р Ярослав відбув свій інтерншп у Ріверсайд Меморіал шпиталі в Колумбусі, а від 1-го липня 1982 р. він став резидентом в шпиталі

Огайського стейтового університету в Колумбусі. Д-р Ярослав і вся його велика родина є членами 240-го Відділу УНС. Він планує продовжувати свою науково-професійну працю у ділянці неврології.

В.С.

„ІСТОРІЯ МОЄЇ СУРМИ“

Письменниця Ганна Чернів написала веселу сатиру про дієту автора. В книжці „Історія Моєї Сурми“, є й додаток і повчання 11 сатири. Ціна \$12.70. Пишіть.

SURMA

11 E. 7th St., New York, N.Y. 10003

HELP WANTED

PRESSMEN/W

MUST SPEAK ENGLISH

Large metro converter with steady and expanding business needs the following individuals:

OFFSET

Experience on MIEHLE 6 color offset size 43/60 — also 6 color ROLAND.

1st Pressman/w \$14.06 Hr.

2nd Pressman/w \$13.11 Hr.

Plus 10% nite differential

New Rates As Of 10/1/82

1st Pressman/w \$15.33 Hr.

2nd Pressman/w \$14.29 Hr.

Plus 10% nite differential

IMMEDIATE OPENINGS FOR

2nd Shift Excellent Benefits

CALL MR. FALCO

(212) 335-5500

Standard Folding Cartons

85 St. & 24th Ave., Jackson Hts., N.Y.

Equal Opportunity Employer M/F

\$250 WEEKLY PAYCHECKS

(fully guaranteed)

working part or full time at home. Weekly paychecks mailed directly to you from Home Office every Wednesday. Start immediately. No experience necessary. National company. Do your work right in the comfort and security of your own home. Details and application mailed. Send your name and address to:

American Fidelity Company.

Hiring Dept. 77,

1040 Lone Star Dr.,

New Braunfels, TX. 78130.

ДОМАШНЯ ПРАЦЯ

Інтелегентна українська родина пошукує молодого самітню жінку для догляду над малими дітьми і легкої домашньої праці. Ідеальна можливість для кандидатки, яка хотіла б переїхати у прекрасний клімат Денверу, або особи, яка недавно приїхала до Америки. Усі модерні вигоди включно з окремим кімнатом, ланцюжкою і т. д. Платня згідно з умовою і включаючи кошти переїзду. Зголошуватися письменно на адресу:

Dr Bohdan Wymar

6008 So. Lakeview St.

Littleton, Col. 80120

РОЗШУКИ

Володимир Майданюк

пошукує

ГАННУ ЦИМБАЛЮК

родом ГРИЦИШИН,

з сел. Божиків (Приватне), Тер-

нопільська область, район Бе-

режани. Хто знав би про неї, або

вона сама, просимо голоситися:

WALTER BARRY

Rd. 3, Somerset, N.J. 08873

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ у НЬО ЙОРКУ

впаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 3, 4, 5 і 6-го вересня 1982 року

на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ

АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1982

І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ“, „СВОБОДИ“, (В ТОМУ ПРОПАМ'ЯТНА ЧАША ІНЖ. Б. РАКА)

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

і п-ні МАРІЇ ТУШНИК

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, МОП., СЕНЬ-ЮРІВ (35-44), СЕНЬЮРІВ (45 і 55 р.), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$10.00 висилати:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

с/о ANYA DYDUK

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

до 25-го серпня 1982 р. Зголошення одержані після 25-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 3-го вересня — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від про-воду турніру до середи, 25-го серпня.

Субота, 4-го вересня — год. 8:30 рано на Союзівці:

1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Нью Полці: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Нью Полці: турнір переможців. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий, ст

Змагання групи чоловіків, вильовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть прийти в цей день, як рижоні ті, що відпадатимуть в елімінаційних, можуть змагатися в групі переможців

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагання можуть голоситися тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуні (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

ЗМАГАННЯ ПРИСВЯЧЕНІ 40-ЛІТТЮ УПА

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

ПРОСИМО ВИТЯТИ та ВИСПЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ \$10.00.

(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище

2. Адреса (по-англійськи)

3. Телефон

4. Дата народження

5. Конкуренція та група в якій

змагун хоче брати участь

6. Клубова приналежність

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club.

на басейні СОЮЗІВКИ

Субота, 4-го вересня 1982 року,

о год. 11-й ранці

МІЖКРАЙОВІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у, за ЧАШУ УНСОЮЗУ, у ДРУЖИННОМУ ТОЧКУВАННІ та за ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УНСОЮЗУ

у спільдуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — 11-12 років

25 м. — довільним

50 м. — довільним

25 м. — горлиць

25 м. — грудним

25 м. — метеликом

4 x 25 м. гінци — довільним

13-14 років

50 м. — довільним

100 м. — довільним

50 м. — горлиць

50 м. — грудним

50 м. — метеликом

100 м. — зміником

4 x 50 м. гінци — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним

100 м. — довільним

50 м. — горлиць

50 м. — грудним

50 м. — метеликом

100 м. — зміником

4 x 50 м. гінци — зміником

Змагуні (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається в суботу, 4-го вересня, від години 9:30 рано над басейном. Вписове \$2.00 від особи.

Провід змагань: РОМАН СЛИЖ, ОЛЕСЬ НАПОРА, ЮРІЙ ГРАБ, ЯРОСЛАВ РУБЕЛЬ, ХРИСТИНА КУШНІР, ІРЕНА СЛИЖ.